



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 5**, se sídlem Legerova 7, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48 A 30/2017 - 3,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 18. 5. 2017 ke Krajskému soudu v Praze kasační stížnost proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byl návrh ve věci nezákonného zásahu postoupen Městskému soudu v Praze jakožto soudu místně příslušnému. Nezákonný zásah spatřuje stěžovatel v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 5 na rok 2015.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. S ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, podle něhož v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jakým je také usnesení o postoupení věci příslušnému soudu, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek. Nejvyšší správní soud připouští, že nesprávně byl stěžovatel usnesením ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 136/2017 - 9, vyzván k úhradě soudního poplatku; nicméně k nesplnění této povinnosti v dalším řízení soud nepřihlížel, řízení nezastavil, byť tak stěžovatele poučil, a napadené usnesení krajského soudu přezkoumal.

[3] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[4] V posuzovaném případě podal stěžovatel žalobu dne 6. 3. 2017 ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil předsedu Obvodního soudu pro Prahu 5. Krajský soud vycházel ze závěru, že podle § 34 odst. 2 a § 127 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, státní správu okresního (obvodního) soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle příloh č. 2 a 4 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území Prahy 5 do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu postoupil místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

[5] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu